

Vuslat I Rahmet

– Hamzakaplan · 27 Ağustos 2012

VUSLAT-I RAHMET

Gönül alemimiz kanatlanıyor Ey Nebi
Sana uçmak istiyoruz tek vücut olarak
Senin ruhunda gizli merhamet, şefkat, sevgi
Senin nurundur alemin var oluş sebebi
Çilelerinle ödedin büyük bedelleri
Sensiz, gönül susuz, eşya öksüz, çöller kurak
Hicretten sonraki Mekke gibiyiz Ey Nebi
Yokluğunun uğultusu damarlarımızda
Sensiz geçen dakikalar sanki asır gibi
Sendin övülmüş olan sendin ona sevgili
Sensiz Ey Nebi, sensiz bırakma bizleri
Sensizlik acısı şimdi doruk noktasında
Rüzgar, sana olan hasretimizin simgesi
Mekke gibi kimsesiz, Medine kadar suskun
Gidişinden sonra rüzgar bir daha gelmedi
Sensiz gözyaşları sel oldu diyarlar gezdi
Rüzgarlar kabüllenemedi hiç sensizliği
Rüzgar, senden sonra hüznü artık, hep durgun
Vuslata dair umutlar var içlerimizde
Ve sana kavuşacağımız günün hayali
Şimdi sevinç gözyaşları tekbir eşliğinde
Nefesler tutulu gök kubbe sessizliğinde
Varlık bahara kavuşmanın arefesinde
Beklentin fecre gebe kalmış geceler gibi
Mekke günlerin vardı çileli bir hayatın
İnsanlık son kurtarıcısını bekliyordu
Doğarken yetim altı yaşında öksüzdün sen
Üzerinde yoktu Çin ipeğin Kisra tacın
Garip gelmiştin garip gidecektin
Ve gelişinle güneş bir başka doğuyordu
Tüm kainatın akli fikri kalbi hep sende
Şehirler zindanlar gibi siyahlarla kaplı
Sessizlik hakim yerde, gökte, şehirde, tende
Öz vatanda gurbet acısı hissedilmekte

Mekke, Bağdat, Şam yeni fetihler beklemekte
Kalpler fetih merkezin, ruhunda fetih sırrı.
Gece tüm esrarıyla kapımızı çalıyor
Sükut içinde sükut, nara içinde nara
Sensizlik ne kadar da zor, yürekler yanıyor
Hayat sensizliğin suskunluğunu yaşıyor
Olmuyor işte ne yapsak sensizlik olmuyor
Yokluğun dermansız hastalık kapanmaz yara
Maverada şimdi düşüncem sessiz sedasız
Ruhlar aleminden sanki bir haber gelmekte
Sensizlik kuşatmış şehrimi ben yine yalnız
Ne olur kuşlar ne olur sonsuza uçsanız
Oradan beni yedinci göğe bıraksanız
Hissetmekteyim yollarınız ona düşmekte
Keşke ben zamanının bir kölesi olsaydım
Üzerimde eski elbise, boynumda tasma
Bir an gözlerimle gözlerine dokunsaydım
O tadı nakkaş gibi kalbime dokusaydım
Sonra senden kıyamete dek ayrı kalsaydım
Yeterdi senden bakış, yetmezdi bende nara
İntizara dönüştü heyula rüyalarım
Bir ahkam kesti gökler gönüllerde taht kuran
Hiç susmadan ağladı masal kahramanlarım
Gücüm kalmadı artık yorgundur savaşlarım
Gidilecek yer yok tutuldu bütün yollarım
Tüm gözler bir haber bekler şimdi maveradan
Seni görememenin hüznünü yaşıyorum
Yokluğun acısı artık gün gibi aşikar
Uykularda senin adını sayıklıyorum
Uhud gibi ölüyorum öldürülüyorum
Yetiş Ya Muhammed sensiz ben boğuluyorum
Gel artık ülkemize gel de sürgünden kurtar
Sonu olan bir yaşamdan sonsuzluğa adım
Marifet varabilmesidir secdeye alın
Katran gece nöbetlerinde sana gün saydım
Keşke yanında varlık değil bir yok kalsaydım
Yolunda kurban olan bir baş da ben olsaydım
Çilesi elbet olacak sevdası olanın.

HAMZA KAPLAN

12 Nisan Perşembe 2012